

La Principal de la Bisbal a l'Auditori

UN CONCERT DE FIRES MEMORABLE QUE VA ACONTENTAR MELÒMANS I SARDANISTES

MONTSERRAT JUVANTENY

La Bisbal i Gemma Coma-Alabert en un moment de l'actuació.

MONTSERRAT JUVANTENY GIRONA

BUSCANT SEMPRE UN PERFECTE casament entre el simfonisme propi d'una gran cobla i el punt just de pàgines airoses que contentin tant a melòmans com a sardanistes, la Principal de la Bisbal va presentar ahir al migdia a l'auditori un concert memorable.

La programació dedicada íntegrament a músics de les comarques gironines, va presentar a la primera part una bona mostra de diferents estils, començant pel mestre Puigferrer i la sardana Girona, Ciutat Pubilla, i continuant amb el més simfònic dels autors, el ganxò Juli Garreta i la peça *La rosada*.

Punt i apart amb el simfonisme i com a sardana de plaça, del gironí Josep Antoni López es va poder escoltar La iaia petita, peça dedicada a la seva mare, Dolors que familiarment se la coneix amb el nom que el músic va posat a la sardana.

Atents sempre als esdeveniments importants, la Bisbal va

dedicar un espai al centenari del naixement de Joaquim Serra, i l'obra Puigsolíu, la darrera que va escriure el mestre de Peralada poc abans de morir l'any 1957. Aquesta peça va marcar ahir un punt d'inflexió en els concerts de la primeríssima de totes les cobles, «mai havien interpretat aquest poema simfònic com avui», exclamava el músic Josep Cassú

I a la segona part hi havia espai per un altre centenari, si bé aquest no tant remarcable. Narcís Costa, va ser un músic gironí fundador de l'Orquestra Simfònica de Girona el 1932. Exilat a Mèxic per raons polítiques, quan va retornar a Girona va ser el responsable dels assajos de L'Oratoti del pessebre, l'any 1960, tot esperant l'arribada de Pau Casals que l'havia d'interpretar amb l'orquestra.

Va seguir *La ballarina i el soldadet de plom*, sardana sorgida del conte del mateix nom, que Francesc Cassú, l'autor, explicava a la seva filla Maria.